YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
9 päivänä helmikuuta 1994 *

Asiassa C-154/93,

jonka Ranskan Conseil d'État on saattanut yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti saadakseen edellä mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Abdullah Tawil-Albertini

vastaan

Ministre des Affaires sociales (Ranskan sosiaaliministeriö)

ennakkoratkaisun hammaslääkärin tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/686/ETY (EYVL L 233, s. 1) 7 artiklan tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti O. Due, jaostojen puheenjohtajat M. Díez de Velasco ja D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. N. Kakouris, R. Joliet, F. A. Schockweiler ja M. Zuleeg,

julkisasiamies: M. Darmon,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet:

- A. Tawil-Albertini,

- Ranskan hallitus, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston apulaisosastopäällikkö Edwige Belliard ja johtava hallinnollinen avustaja Claude Chavance,

- Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja Marie-José Jonczy,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Ranskan hallituksen ja komission 19.10.1993 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 17.11.1993 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ranskan Conseil d'État on esittänyt 15.2.1993 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.4.1993, ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla hammaslääkärin tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/686/ETY (EYVL L 233, s. 1) 7 artiklan tulkintaa koskevan ennakkoratkaisukysymyksen.

2 Kysymys on esitetty asiassa, jossa asianosaisina olivat Ranskan kansalainen Abdullah Tawil-Albertini ja Ministre français des Affaires sociales (Ranskan sosiaaliministeriö) ja joka koskee sitä, ettei viimeksi mainittu antanut asianomaiselle lupaa harjoittaa hammaslääkärin tointa Ranskassa.

3 Direktiivin 78/686/ETY tavoitteena on, että jäsenvaltiot tunnustavat vastavuoroisesti 3 artiklassa tyhjentävästi luetellut jäsenvaltioiden antamat hammaslääkärin tutkintotodistukset. Hammaslääkärintointa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittaminen taataan 25.7.1978 annetulla neuvoston direktiivillä 78/687/ETY (EYVL L 233, s. 10). Edellä mainitun direktiivin 78/686/ETY 2 artiklan mukaan jossain jäsenvaltiossa direktiivissä 78/687/ETY määriteltyjen teoreettisen ja käytännöllisen koulutuksen vähimmäisvaatimusten mukaisesti myönnetyt tutkintotodistukset tunnustetaan automaattisesti myös muissa jäsenvaltioissa.

4 Siltä osin kuin on kysymys jossain jäsenvaltiossa ennen tämän järjestelmän käyttöönottoa hankituista tutkintotodistuksista, todistuksista tai muista muodollista kelpoisuutta osoittavista asiakirjoista, direktiivin 78/686/ETY 7 artiklassa säädetään seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on tunnustettava riittäväksi todisteeksi niiden jäsenvaltioiden kansalaisten osalta, joiden tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat eivät täytä kaikkia direktiivin 78/687/ETY 1 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, sellaiset kyseisissä jäsenvaltioissa ennen direktiivin 78/687/ETY täytäntöönpanoa annetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta hammaslääketieteessä osoittavat asiakirjat, joiden liitteenä on todistus siitä, että asianomaiset ovat tosiasiallisesti ja luvallisesti harjoittaneet mainittua toimintaa ainakin kolme peräkkäistä vuotta todistuksen antamista edeltäneiden viiden vuoden aikana."

5 Kolmannessa valtiossa hankittujen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen osalta direktiivin 78/687/ETY 1 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavasti:

"Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden mahdollisuutta myöntää omalla alueellaan säännöstensä mukaisesti helpotuksia hammaslääkärintoimen aloittamista tai sen harjoittamista varten henkilöille, joilla on tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja, jota ei ole suoritettu jäsenvaltiossa."

6 *Code de santé publique*n (kansanterveyslain), jolla direktiivi 78/686/ETY on saatettu osaksi Ranskan oikeusjärjestystä, L 356 pykälän 1 momentissa ja L 356-2 pykälässä tunnustetaan muiden jäsenvaltioiden kansalaisten, joilla on jossain näistä jäsenvaltioista hankittu tutkintotodistus, oikeus hammaslääkärin toimen harjoittamiseen Ranskassa.

7 Tawil-Albertinille on myönnetty hammaslääketieteen tutkintotodistus Libanonissa Beirutissa vuonna 1968. Belgian kansallisesta opetuksesta ja ranskalaisesta kulttuurista vastaava ministeriö tunnusti 20.7.1979, toisin sanoen ennen direktiivin 78/686/ETY voimaantuloa, Tawil-Albertinin Libanonissa hankkiman tutkintotodistuksen vastaavuuden "Diplôme légal belge de licencié en science dentaire" -tutkintotodistuksen (virallinen todistus hammaslääketieteen loppututkinnon suorittamisesta Belgiassa) kanssa, mikä mahdollisti sen, että hän saattoi harjoittaa ammattiaan Belgiassa. Joulukuussa 1980 hänelle annettiin lupa ammattinsa harjoittamiseen Yhdistyneessä kuningaskunnassa, helmikuussa 1986 Irlannissa. Oikeudenkäyntiasiakirjoista ei käy ilmi, millä perusteella kyseiset luvat myönnettiin.

8 Vedoten siihen, että tutkintotodistuksen vastaavuus oli myönnetty toisessa jäsenvaltiossa, Tawil-Albertini vaati, että hänen kohdallaan sovellettaisiin Ranskassa vuodesta 1980 sovelletun direktiivin 78/686/ETY säännöksiä, jotta hän voisi harjoittaa ammattiaan Ranskan alueella. Vaatimus hylättiin 2.5.1986 tehdyllä päätöksellä.

9 Tribunal administratif de Paris hylkäsi 28.10.1987 tekemällään päätöksellä Tawil-Albertinin tekemän valituksen sillä perusteella, ettei asianosainen voinut vedota Belgiassa suoritettuun hammaslääketieteen tutkintotodistukseen, vaan ainoastaan Libanonissa hankkimansa tutkintotodistuksen vastaavuuteen kyseisen tutkintotodistuksen kanssa.

10 Tawil-Albertini haki tällöin muutosta tähän päätökseen Ranskan Conseil d'État'lta väittäen, että direktiivin 78/686/ETY nojalla hänellä oli oikeus harjoittaa hammaslääkärin tointa Ranskassa. Koska Ranskan Conseil d'État oli epävarma kyseisen säännöksen tulkinnasta, se on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua kysymykseen,

"jäävätkö sellaiset muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka on hankittu vastaavuuden perusteella ja joita ei näin ollen ole annettu yhteisön jäsenvaltiossa suoritetun hammaslääketieteen koulutuksen perusteella, direktiivin 78/686/ETY 7 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle".

11 On huomautettava, että direktiivin 78/686/ETY 2 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on tunnustettava vastavuoroisesti 3 artiklassa tyhjentävästi luetellut jäsenvaltioiden antamat hammaslääkärin tutkintotodistukset. Tunnustaminen on ollut automaattista direktiivin soveltamisen alkamisajankohdasta alkaen, koska samanaikaisesti direktiivissä 78/687/ETY määriteltiin ne

vähimmäisvaatimukset, jotka hammaslääkärin koulutuksen on täytettävä yhteisön eri jäsenvaltioissa. Direktiivissä 78/686/ETY tarkoitettu jäsenvaltioiden antamien hammaslääkärin tutkintotodistusten vastavuoroinen tunnustaminen perustuu siis takeisiin, jotka toteutetaan soveltamalla direktiivissä 78/687/ETY säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia.

12 Kolmansien maiden kanssa muodostettujen suhteiden osalta tällainen koulutuslainsäädäntöjen yhteensovittaminen on mahdollista ainoastaan asianomaisten valtioiden tekemin keskinäisin sopimuksin. Direktiivin 78/687/ETY 1 artiklan 4 kohdan nojalla jäsenvaltioilla on siten oikeus lainsäädäntönsä mukaisesti antaa kolmannessa valtiossa hammaslääkärin tutkinnon suorittaneille henkilöille lupa ryhtyä harjoittamaan hammaslääkärin tointa alueellaan.

13 Näin ollen se, että jokin jäsenvaltio tunnustaa kolmannessa valtiossa hankitun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan, ei sido muita jäsenvaltioita.

14 Direktiivin 7 artikla puolestaan koskee ainoastaan jäsenvaltioiden antamia tutkintotodistuksia.

15 Näin ollen esitettyyn kysymykseen on vastattava, että direktiivin 78/686/ETY 7 artiklassa ei velvoiteta jäsenvaltioita tunnustamaan sellaisia tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita muodollista kelpoisuutta hammaslääketieteessä osoittavia asiakirjoja, jotka on saatu yhteisön ulkopuolella.

Oikeudenkäyntikulut

16 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Ranskan hallitukselle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Ranskan Conseil d'État'n 15.2.1993 tekemällään päätöksellä esittämän kysymyksen seuraavasti:

Hammaslääkärin tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/686/ETY 7 artiklassa ei velvoiteta jäsenvaltioita tunnustamaan sellaisia tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita muodollista kelpoisuutta hammaslääketieteessä osoittavia asiakirjoja, jotka on saatu yhteisön ulkopuolella.

Due Díez de Velasco Edward

Kakouris Joliet

Schockweiler Zuleeg

Julistettiin Luxemburgissa 9 päivänä helmikuuta 1994.

J.-G. Giraud
kirjaaja

O. Due
presidentti